

Arrest

nr. 292 835 van 11 augustus 2023
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat S. VANBESIEN
St. Guibertusplein 14
2222 ITEGEM

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Bosnische nationaliteit te zijn en die handelt in eigen naam en als wettelijk vertegenwoordiger van haar minderjarig kind X, op 18 maart 2023 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 10 februari 2023 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten - verzoeker om internationale bescherming.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 16 juni 2023, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 13 juli 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. WIJNANTS.

Gehoord de opmerkingen van verzoekende partij en haar advocaat J. WUYTS loco advocaat S. VANBESIEN en van advocaat Ö. SOZEN, die loco advocaat H. CILINGIR verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"BEVEL OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN -VERZOEKER OM INTERNATIONALE BESCHERMING

In uitvoering van artikel 52/3, SI van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt aan de heer / mevrouw die verklaart te heten,
naam : H. + 1 kind:

voornaam: V. H., F.V. [...]

[...]

nationaliteit : Bosnië en Herzegovina

het bevel gegeven om het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen, tenzij hij (zij) beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven.

REDEN VAN DE BESLISSING :

Op 05/05/2022 werd door de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond beschouwd op grond van artikel 57/611, 52, en op 03/10/2022 werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen het beroep tegen deze beslissing verworpen met toepassing van artikel 39/2, S 1, 1 0 , van de wet van 15 december 1980

- (1) Betrokkene bevindt zich in het geval van artikel 7, eerste lid, 1 0 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen : hij verblijft in het Rijk zonder houder te zijn van de bij artikel 2 van deze wet vereiste documenten, inderdaad, betrokkene is niet in het bezit van een geldig paspoort met geldig visum.

In toepassing van artikel 74/13, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, houdt de minister of zijn gemachtigde bij het nemen van een beslissing tot verwijdering rekening met het hoger belang van het kind, het gezins- en familieleven en de gezondheidstoestand van de betrokken onderdaan van een derde land:

Hoger belang van het kind

Betrokkene verblijft in België met haar minderjarig kind. Het is in het hoger belang van het minderjarig kind om bij de moeder te blijven en mee gevolg te geven aan het bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezins- en familieleven

Betrokkene verblijft in België met haar minderjarig kind, deze maakt eveneens het voorwerp uit van een bevel om het grondgebied te verlaten. Bijgevolg blijft de gezinskern behouden. Betrokkene verklaarde dat haar moeder, twee zussen en twee andere familieleden in België verblijven en een broer in Italië verblijft. Deze behoren echter niet tot de gezinskern van betrokkene. Er wordt immers geen gezinsleven vermoed tussen deze familieleden zonder dat er bijkomende elementen worden aangetoond die de normale affectieve banden overstijgen. Betrokkene heeft bij de gemeente aangegeven een persoon met de Belgische nationaliteit te willen erkennen als vader van haar minderjarige kind. Het loutere feit dat betrokkene dit wenst, is op zich geen bewijs van ouderschap. Indien betrokkene effectief een gezinsleven in België onderhoudt, wijzen we erop dat het verzoek om internationale bescherming van betrokkene definitief negatief afgesloten werd en de Minister of zijn gemachtigde desgevallend in toepassing van artikel 52/3 van de Vreemdelingenwet een bevel om het grondgebied te verlaten aflevert. Het staat betrokkene vrij om alle voor haar openstaande wettelijke verblijfsmogelijkheden te benutten, inbegrepen in functie van gezinshereniging. Tot op heden werd nog geen aanvraag gezinshereniging ingediend, waardoor er geen positieve verplichting is voor de staat om het recht op gezinsleven te handhaven. Bovendien wijzen we erop dat betrokkene niet aannemelijk maakt dat het voor haar kennelijk onredelijk is gevolg te geven aan het bevel om het grondgebied te verlaten en indien zij dat wenst vanuit het land van herkomst de nodige stappen te ondernemen wat gezinshereniging met haar partner betreft. We benadrukken dat het hierbij slechts om een tijdelijke scheiding van de gezinskern gaat en dat in tussentijd contact kan worden gehouden middels de moderne communicatiemiddelen en korte bezoeken in elke Staat waartoe zij beiden toegang hebben.

Gezondheidstoestand

Betrokkene verklaarde astma te hebben, maar brengt geen medische documenten aan met betrekking tot deze problematiek. Betrokkene maakte meermaals het voorwerp uit van een aanvraag 9ter met betrekking tot de medische problematiek van haar familieleden. Deze aanvragen werden onontvankelijk verklaard.

Betrokkene diende een aanvraag 9bis in. Betrokkene kreeg in het kader van deze aanvraag de mogelijkheid om eventuele elementen van integratie aan te brengen. We wijzen er echter op dat deze eventuele elementen van integratie aangebracht werden in het kader van de aanvraag 9bis die op 10/01/2023 negatief afgesloten werd. Bovendien is het verzoek om internationale bescherming van betrokkene definitief negatief afgesloten en levert de Minister of zijn gemachtigde desgevallend in toepassing van artikel 52/3 van de Vreemdelingenwet een bevel om het grondgebied te verlaten af.

Artikel 74/14 van de wet van 15 december 1980 § 1. De beslissing tot verwijdering bepaalt een termijn van dertig dagen om het grondgebied te verlaten. Voor de onderdaan van een derde land die overeenkomstig artikel 6 niet gemachtigd is om langer dan drie maanden in het Rijk te verblijven, wordt een termijn van zeven tot dertig dagen toegekend.

In uitvoering van artikel 74/14, § 3, eerste lid, 60, kan er worden afgeweken van de termijn bepaald in artikel 74/14, § 1. indien het verzoek om internationale bescherming van een onderdaan van een derde land als kennelijk ongegrond werd beschouwd op grond van artikel 57/6/1, § 2. Aangezien het verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond werd beschouwd op grond van artikel 57/6/1, 52, wordt de termijn van het huidige bevel om het grondgebied te verlaten bepaald op 6 (zes) dagen.

In uitvoering van artikel 7, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt aan de betrokkene bevel gegeven het grondgebied te verlaten binnen 6 (zes) dagen.

Indien u geen gevolg geeft aan dit bevel om het grondgebied te verlaten binnen de voorziene termijn, of indien dit bevel niet verlengd wordt op instructie van de Dienst Vreemdelingenzaken, kunnen de bevoegde politiediensten zich naar uw adres begeven. Zij zullen dan kunnen controleren en vaststellen of u daadwerkelijk vertrokken bent van zodra de termijn van het bevel om het grondgebied te verlaten of de verlenging ervan verstreken is. Indien u nog steeds op het adres verblijft, kan dit leiden tot overbrenging naar het politiecommissariaat en vasthouding met het oog op verwijdering.”

2. Onderzoek van het beroep

2.1. Het enig middel luidt onder meer als volgt:

“Niet naleving van substantiële of op straffe van nietigheid voorgeschreven vormen, met name de schending van artikelen 62, 1e lid van de Vreemdelingenwet van 15/12/1980. Schending van art. 3 van de Wet van 29/07/1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen. Schending Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens, met name art. 3 en 8 EVRM. Schending van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, waaronder het zorgvuldigheidsbeginsel, het motiveringsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel

Artikel 62, 1e lid van de Vreemdelingenwet van 15/12/1980 schrijft voor dat de administratieve beslissingen met redenen omkleed moeten worden.

Artikel 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen bepaalt dat de opgelegde motivering in de akte de juridische en feitelijke overwegingen moet vermelden die ten grondslag liggen aan die beslissing en dat de gegeven motivering afdoende dient te zijn.

De bestreden beslissing stelt het volgende:

[...]

Verzoekster kan hier niet mee akkoord gaan.

1. De situatie van de minderjarige H.F.V.

[...]

1.1. Geen rekening gehouden met nationaliteit kind na erkenning

Zoals in het voorgaande reeds aangetoond, is de vader van het kind H.F.V. de heer J.J.M.C. dewelke de Belgische nationaliteit heeft (cfr. stuk 5).

Heden is een procedure hangende voor de Rechtbank van Eerste Aanleg te Antwerpen, afdeling Mechelen aangaande vaststelling vaderschap.

Hierbij is een deskundige aangesteld teneinde na te gaan of de heer J.J.M.C. ook de biologische vader is van het kind H.F.V. , hetgeen ook het geval is (cfr. stuk 3).

Hierdoor zal de rechtbank bepalen dat de heer J.J.M.C. de biologische en wettelijke vader is van het kind H.F.V. , waarbij hij als juridische vader zal bepaald worden (daar zij heden geen juridische vader heeft).

Door dit vonnis van de rechtbank (of een eerdere erkenning) zal het kind H.F.V. een Belgische man hebben als vader.

Conform art. 8, §1, 1° Wetboek Belgische nationaliteit zal hierdoor het kind H.F.V. ook de Belgische nationaliteit verkrijgen:

"Art. 8. § 1. Belg zijn : 1 het kind geboren in België uit een Belgische ouder; 2* het kind geboren in het buitenland : a) uit een Belgische ouder geboren in België of in gebieden onder Belgische soevereiniteit of onder Belgisch bestuur; b) uit een Belgische ouder die, binnen een termijn van vijfjaar na de geboorte, een verklaring heeft afgelegd waarin hij verzoekt om toekenning van de Belgische nationaliteit aan zijn kind; c) uit een Belgische ouder, op voorwaarde dat het kind geen andere nationaliteit bezit of behoudt tot de leeftijd van achttien jaar of zijn ontvoogding voor die leeftijd. [1 De verklaring bedoeld in het eerste lid, 2', b, wordt afgelegd, en op basis ervan wordt een akte van nationaliteit opgesteld, overeenkomstig artikel 22, § 4. De verklaring heeft gevolg vanaf de opmaak van de akte van nationaliteit Diegene aan wie de Belgische nationaliteit krachtens het eerste lid, 2', c, is toegekend, behoudt die nationaliteit zolang niet is aangetoond, voordat hij de leeftijd van achttien jaar heeft bereikt of ontvoogd is voor die leeftijd, dat hij een vreemde nationaliteit bezit."*

Gelet op het feit dat het kind H.F.V. de Belgische nationaliteit zal verkrijgen, is zij dan ook gerechtigd op een verblijf binnen België en kan zij uiteraard niét uitgezet worden en kan men haar ook niet bevelen het land te verlaten.

Uiteraard kan mevrouw H.V. als moeder van een Belgisch (minderjarig) kind ook niet zomaar worden uitgezet of bevolen worden het land te verlaten.

Verwerende partij heeft aldus geen rekening gehouden met juridische situatie en de nationaliteitskwestie van het kind H.F.V..

De miskennis door de Dienst Vreemdelingenzaken van deze gegevens maakt weldegelijk een schending uit van de aangehaalde wetsartikelen en beginselen."

2.2. De verwerende partij antwoordt daarop in haar nota als volgt:

"Verzoekster verwijst in haar verzoekschrift naar haar dochtertje en dat er een gerechtelijke procedure bij de Familierechtbank hangende is waarbij de vaderlijke afstamming wordt vastgesteld met de heer J.J.M.C. zodat het dochtertje de Belgische nationaliteit kan bekomen en de vader een omgangsregeling bekomt met het kindje. Verzoekster roept hierbij de schending in van artikel 8 van het EVRM.

Eerst en vooral dient verzoekster te bewijzen dat er een beschermenswaardig gezinsleven is.

Uit de toegevoegde stukken aan het verzoekschrift blijkt dat de heer J.J.M.C. een DNA-test heeft laten uitvoeren om te bewijzen dat hij de biologische vader is van de 2de verzoekende partij. Verzoekende partij verliest uit het oog dat de vaderlijke afstamming van het minderjarig kind nog niet officieel vaststaat. Het administratief dossier bevat nog geen beslissing van de Familierechtbank waarbij de vaderlijke afstamming van het minderjarig kind vaststaat. Op dit moment is er ook nog geen omgangsregeling tussen de vermeende vader en 2de verzoekende partij, er is maw geen beschermenswaardig gezinsleven conform artikel 8 van het EVRM.

De toegevoegde stukken (o.a. besluiten van verzoeksters) aan het verzoekschrift dateren van na de bestreden beslissing, waarbij de verwerende partij geen rekening kan houden met stukken die niet ter beschikking waren bij het nemen van de bestreden beslissing.

De zorgvuldigheidsplicht geldt ook voor de rechtsonderhorige of, in het kader van een wederkerig bestuursrecht, de burger. In het kader van verblijfsaanvraag rust de bewijslast bij de aanvrager die zorgvuldig moet zijn bij het indienen van de aanvraag en alle relevante stukken en elementen moet

aanbrengen zodat de gemachtigde kan beoordelen of hij voldoet aan de wettelijke voorwaarden. De verplichting die in dit geval rust op de verzoekende partij, kadert bijgevolg in de wederkerige zorgvuldigheidsverplichting (RvS 28 april 2008, nr. 182.450).

Verzoekster verklaart zelf in haar conclusies voor de Familierechtbank dat eiser al even geen contact meer heeft met F. V. (pagina 3 van de besluiten van verzoekster dd. 22/2/2023), hetgeen bewijst dat er geen beschermenswaardig gezinsleven is tussen 2de verzoekster en de heer J.J.M.C..

Verzoekster kan zich tijdens de gerechtelijke procedure bij de Familierechtbank verder laten vertegenwoordigen door haar raadsman en is haar aanwezigheid tijdens de gerechtelijke procedure niet vereist. Verzoekster roept in dat het minderjarig kindje de Belgische nationaliteit gaat bekomen van zodra de vaderlijke afstamming vaststaat. Dit klopt, maar zoals hierbovenvermeld heeft de Familierechtbank nog geen beslissing gevelde omtrent de vaderlijke afstamming. Het minderjarig kindje kan de Belgische nationaliteit bekomen via de Belgische consulaat in Sarajevo, nadat de Familierechter zich heeft uitgesproken over de vaderlijke afstamming.

De eenheid van het gezin blijft behouden gezien verzoekster samen met haar dochtertje dient te vertrekken naar Bosnië en Herzegovina.

[...]"

2.3. Ter terechtzitting wordt een vonnis neergelegd van de rechtbank van eerste aanleg van Antwerpen, afdeling Mechelen, sectie familie- en jeugdrechtbank, van 20 april 2023, waarin voor recht wordt gezegd dat de heer J.C. de vader is van het minderjarige kind van verzoekster.

De raadsman van de verwerende partij vraagt om dit vonnis uit de debatten te weren omdat het gaat om een nieuw stuk waarmee zij ten tijde van het nemen van de bestreden beslissing geen rekening kon houden.

Het is uiteraard correct dat dit vonnis dateert van na de bestreden beslissing. Echter kan de Raad niet voorbijgaan aan het gegeven dat de afstammingsvordering die de heer J.C. had ingediend ten aanzien van het minderjarige kind van verzoekster, dat thans ook het voorwerp uitmaakt van het bevel om het grondgebied te verlaten, door de rechtbank gegrond wordt verklaard. Aangezien in het vonnis wordt vastgesteld dat J.C., van wie niet wordt betwist dat hij de Belgische nationaliteit heeft, de vader is van het kind van verzoekster, dat in België is geboren, moet worden verwezen naar artikel 8, §1, eerste lid, 1° van het Wetboek van de Belgische nationaliteit, dat bepaalt dat het kind geboren in België uit een Belgische ouder Belg is. Dit brengt met zich mee dat het kind dus de Belgische nationaliteit heeft -wat in wezen ook wordt bevestigd door de verwerende partij in de nota- en het niet het voorwerp kan uitmaken van een bevel om het grondgebied te verlaten, zoals verzoekster terecht stelt. De bestreden beslissing kan dus niet worden uitgevoerd en moet, voor de duidelijkheid in het rechtsverkeer, alleen al om die reden worden vernietigd.

3. Korte debatten

De bestreden beslissing moet worden vernietigd. Er is grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, is zonder voorwerp.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing van de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 10 februari 2023 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten - verzoeker om internationale bescherming wordt vernietigd.

Artikel 2

De vordering tot schorsing is zonder voorwerp.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op elf augustus tweeduizend drieëntwintig door:

A. WIJNANTS,

C. VAN DEN WYNGAERT,

De griffier,

C. VAN DEN WYNGAERT

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
griffier.

De voorzitter,

A. WIJNANTS